

Sygn. akt V KK 317/21

POSTANOWIENIE

Dnia 27 lipca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Siuchniński

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej, w dniu 27 lipca 2021 r.,
w sprawie **S. Z. B.**
skazanego z art. 286 § 1 k.k. i in.
kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego
od wyroku Sądu Okręgowego w W.
z dnia 2 marca 2021 r., sygn. akt IV Ka [...],
zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w W.
z dnia 7 listopada 2019r., sygn. akt V K [...],

p o s t a n o w i ł

- 1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną,**
- 2.obciążyć skazanego kosztami postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

S. Z – B. został oskarżony o to, że:

„I. w dniu 12 grudnia 2014 r we W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej usiłował doprowadzić O. S.A. z/s w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 8.068 zł ,w ten sposób, że po uprzednim posłużeniu się sfałszowanym pełnomocnictwem rodzajowym do reprezentowania firmy I. Sp. z o.o. usiłował zawrzeć dwie umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych i wyłudzić tym samym usługi telekomunikacyjne oraz 2

aparaty telefoniczne S. (...), jednak zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na postawę pracownika salonu, przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, będąc uprzednio karany wyrokiem Sądu Rejonowego w W. II Wydział Kamy z dnia 12 lipca 2012 r, sygn. akt IIK (...) za czyny z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, art. 284 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, art. 270 § 1 kk, art. 286 § 1 kk i art. 270 § 1 kk i art. 297 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i inne, na kary łączne 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, 2 lat pozbawienia wolności i 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, które odbył w okresie od 1 grudnia 2007 r do 29 listopada 2012 r,

- tj. o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk,

II. w dniu 7 maja 2014 r w W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz wspólnie i w porozumieniu z S. K. doprowadził C. S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 14.210,53 zł w ten sposób, że przedłożył uprzednio podrobione, poświadczające nieprawdę dokumenty i oświadczenie o wysokości osiąganych dochodów z prowadzonej przez S. K. działalności gospodarczej G. P.P.H.U. S. K. i S. K. zawarła umowę pożyczki gotówkowej nr (...) we wskazanej wyżej kwocie, z której to umowy nie zamierzali się wywiązać, przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, będąc uprzednio karany wyrokiem Sądu Rejonowego w W. II Wydział Karny z dnia 12 lipca 2012 r, sygn. akt IIK (...) za czyny z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, art. 284 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, art. 270 § 1 kk, art. 286 § 1 kk i art. 270 § 1 kk i art. 297 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i inne na kary łączne 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, 2 lat pozbawienia wolności i 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, które odbył w okresie od 1 grudnia 2007 r do 29 listopada 2012 r,

- tj. o czyn z art. 286 § 1 kk i art. 297 § 1 kk i art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk,

III. w dniu 1 kwietnia 2014 r w W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz wspólnie i w porozumieniu z S. K. doprowadził P. S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 198 226,87 zł , w ten sposób, że przedłożył uprzednio podrobione, poświadczające nieprawdę dokumenty i

oświadczenie o wysokości osiągniętych dochodów z prowadzonej przez S. K. działalności gospodarczej G. P.P.H.U. S. K. i S. K. zawarła umowę leasingu operacyjnego nr (...) na zakup samochodu osobowego marki M. o nr rej. (...) we wskazanej wyżej kwocie, z której to umowy nie zamierzała się wywiązać, a nadto na żądanie pokrzywdzonego nie zwróciła przedmiotowego samochodu, przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, będąc uprzednio karany wyrokiem Sądu Rejonowego w W. II Wydział Karny z dnia 12 lipca 2012 r, sygn. akt IIK (...) za czyny z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, art. 284 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, art. 270 § 1 kk, art. 286 § 1 kk i art. 270 § 1 kk i art. 297 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i inne na kary łączne 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, 2 lat pozbawienia wolności i 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, które odbył w okresie od 1 grudnia 2007 r do 29 listopada 2012 r,

- tj. o czyn z art. 286 § 1 kk i art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk,

IV. w okresie od 1 grudnia 2014 r do 3 grudnia 2014 r w L., działając z góry powziętym zamiarem osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził O. S.A. z/s w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 12 592,74 zł w ten sposób, że po uprzednim posłużeniu się sfałszowanym pełnomocnictwem rodzajowym do reprezentowania firmy I. S.A. z/s W. ulica Z. zawarł trzy umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych i wyłudził tym samym usługi telekomunikacyjne oraz 1 aparat telefoniczny marki S. (...), 1 aparat marki X. (...), 2 aparaty X. (...) oraz 1 opaskę S. (...), czym działał na szkodę O. S.A. z/s w W., przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, będąc uprzednio karany wyrokiem Sądu Rejonowego w II Wydział Karny z dnia 12 lipca 2012 r, sygn. akt IIK (...) za czyny z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, art. 284 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, art. 270 § 1 kk, art. 286 § 1 kk i art. 270 § 1 kk i art. 297 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i inne na kary łączne 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, 2 lat pozbawienia wolności i 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, które odbył w okresie od 1 grudnia 2007 r do 29 listopada 2012 r,

- tj. o czyn z art. 286 § 1 kk i art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk,

V. w dniu 22 stycznia 2013 r. we W., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej będąc właścicielem firmy F. P.H.U. doprowadził I. S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 5330 zł w ten sposób, że zawarł umowę o świadczenie usług internetowych nr (...) z I. S.A. nie mając zamiaru wywiązania się z warunków w/w umowy w zakresie spłat, czym wyłudził usługi na dostarczenie internetu w wymienionej wyżej kwocie, czym działał na szkodę I. S.A., przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, będąc uprzednio karany wyrokiem Sądu Rejonowego w II Wydział Karny z dnia 12 lipca 2012 r, sygn. akt IIK (...) za czyny z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, art. 284 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, art. 270 § 1 kk, art. 286 § 1 kk i art. 270 § 1 kk i art. 297 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i inne na kary łączne 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, 2 lat pozbawienia wolności i 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, które odbył w okresie od 1 grudnia 2007 r do 29 listopada 2012 r,

- tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk,

VI. w dniu 19 grudnia 2012 r w W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził P. Sp. z o. o do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 281,93 zł w ten sposób, że zawarł umowę nr (...) o świadczenie usług telekomunikacyjnych bez zamiaru wywiązania się z zaciągniętego zobowiązania i tym samym wyłudził w/w usługi, czym działał na szkodę P. Sp. zoo., przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, będąc uprzednio karany wyrokiem Sądu Rejonowego w W. II Wydział Karny z dnia 12 lipca 2012 r, sygn. akt IIK (...) za czyny z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, art. 284 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, art. 270 § 1 kk, art. 286 § 1 kk i art. 270 § 1 kk i art. 297 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i inne na kary łączne 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, 2 lat pozbawienia wolności i 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, które odbył w okresie od 1 grudnia 2007 r do 29 listopada 2012 r,

- tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk,

VII. w okresie od 31 października 2013 r do 8 listopada 2013 r w W., działając z góry powziętym zamiarem osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził T. S.A. z/s w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 12

341,75 zł w ten sposób, że po uprzednim posłużeniu się pełnomocnictwem rodzajowym do reprezentowania firmy G. P.P.H.U. S. K. zawarł dwie umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, z których nie zamierzał się wywiązać i wyłudził tym samym usługi telekomunikacyjne oraz 1 aparat S. (...), 1 aparat S. (...), czym działał na szkodę T. S.A. , przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, będąc uprzednio karany wyrokiem Sądu Rejonowego w W. II Wydział Karny z dnia 12 lipca 2012 r, sygn. akt IIK (...) za czyny z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, art. 284 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, art. 270 § 1 kk, art. 286 § 1 kk i art. 270 § 1 kk i art. 297 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i inne na kary łączne 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, 2 lat pozbawienia wolności i 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, które odbył w okresie od 1 grudnia 2007r do 29 listopada 2012r,

- tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk,

VIII. w dniu 27 marca 2014 r w W., działając z góry powziętym zamiarem osiągnięcia korzyści majątkowej, posługując się poświadczającymi nieprawdę - uprzednio podrobionymi dokumentami w postaci odpisu pełnomocnictwa rodzajowego z dnia 19 marca 2014 r , wypisem pełnomocnictwa Repetytorium A nr (...) z dnia 31 marca 2014 r upoważniającym go do reprezentacji spółki I. Sp. z o.o. z/s w B. do zawierania umów telekomunikacyjnych, duplikatami faktur VAT wystawionymi przez P. na firmę I. Sp. z o.o. nr (...), nr (...), nr (...) oraz nr (...) doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 4635,60 zł T. S.A. poprzez wprowadzenie w błąd pokrzywdzonego co do możliwości i zamiaru wywiązania się z zaciągniętego zobowiązania, przy zawieraniu umów o świadczenia usług telekomunikacyjnych nr (...) oraz (...), w wyniku których otrzymał w promocyjnej cenie po 1 zł za każdy , dwa telefony komórkowe marki S. (...) o wartości 1919,80 zł oraz nie uregulował należności za abonament w kwocie 798,30 zł, czym działał na szkodę T. S.A., przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, będąc uprzednio karany wyrokiem Sądu Rejonowego w W. II Wydział Karny z dnia 12 lipca 2012 r, sygn. akt IIK (...) za czyny z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, art. 284 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk , art. 270 § 1 kk, art. 286 § 1 kk i art. 270 § 1 kk i art. 297 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i inne na kary łączne 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, 2 lat pozbawienia

wolności i 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, które odbył w okresie od 1 grudnia 2007 r do 29 listopada 2012 r,

- tj. o czyn z art. 286 § 1 kk i art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 §2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk,

IX. w dniu 30 kwietnia 2014 r w W., działając z góry powziętym zamiarem osiągnięcia korzyści majątkowej, posługując się poświadczającymi nieprawdę - uprzednio podrobionym dokumentem w postaci odpisu pełnomocnictwa rodzajowego z dnia 30 kwietnia 2014 r, upoważniającym go do reprezentacji spółki I. Sp. z o.o. z/s w B. do zawierania umów telekomunikacyjnych , doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 3690,00 zł O. S.A. poprzez wprowadzenie w błąd pokrzywdzonego co do możliwości i zamiaru wywiązania się z zaciągniętego zobowiązania, przy zawieraniu umów o świadczenia usług telekomunikacyjnych nr (...), w wyniku których otrzymał dwa telefony komórkowe marki S. (...) o wartości 1771,20 zł oraz aparat komórkowy marki S. (...) o wartości 1918,20 zł, czym działał na szkodę O. S.A. , przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, będąc uprzednio karany wyrokiem Sądu Rejonowego w W. II Wydział Karny z dnia 12 lipca 2012 r, sygn. akt IIK (...) za czyny z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, art. 284 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, art. 270 § 1 kk, art. 286 § 1 kk i art. 270 § 1 kk i art. 297 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i inne na kary łączne 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, 2 lat pozbawienia wolności i 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, które odbył w okresie od 1 grudnia 2007 r do 29 listopada 2012 r,

- tj. o czyn z art. 286 § 1 kk i art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

X . w dniu 6 maja 2014 r we W., w salonie O. S.A. , działając z góry powziętym zamiarem osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1918,80 zł O. S.A. poprzez wprowadzenie w błąd pokrzywdzonego co do możliwości i zamiaru wywiązania się z zaciągniętego zobowiązania, przy zawieraniu umów o świadczenia usług telekomunikacyjnych nr (...) ,w wyniku których otrzymał telefon komórkowy marki S. (...) o wartości 1918,20 zł, czym działał na szkodę O. S.A. ,przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, będąc uprzednio karany

wyrokiem Sądu Rejonowego w W. II Wydział Karny z dnia 12 lipca 2012 r, sygn. akt IIK (...) za czyny z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, art. 284 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, art. 270 § 1 kk, art. 286 § 1 kk i art. 270 § 1 kk i art. 297 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i inne na kary łączne 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, 2 lat pozbawienia wolności i 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, które odbył w okresie od 1 grudnia 2007 r do 29 listopada 2012 r,

- tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk,

XI. w dniu 8 maja 2014 r w W., w salonie O. S.A. , działając z góry powziętym zamiarem osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 2656,80 zł O. S.A. poprzez wprowadzenie w błąd pokrzywdzonego co do możliwości i zamiaru wywiązania się z zaciągniętego zobowiązania, przy zawieraniu umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...), w wyniku których otrzymał telefon komórkowy I. (...) o wartości 2656,80 zł czym działał na szkodę O. S.A., przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, będąc uprzednio karany wyrokiem Sądu Rejonowego w W. II Wydział Karny z dnia 12 lipca 2012 r, sygn. akt IIK (...) za czyny z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, art. 284 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, art. 270 § 1 kk, art. 286 § 1 kk i art. 270 § 1 kk i art. 297 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i inne na kary łączne 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, 2 lat pozbawienia wolności i 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, które odbył w okresie od 1 grudnia 2007 r do 29 listopada 2012 r,

- tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk,

XII. w okresie od 3 do 5 marca 2014 r w B., działając z góry powziętym zamiarem w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz wspólnie i w porozumieniu z S. K. doprowadził P. S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 60 000 zł w ten sposób, że wystawił poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach S. K. w firmie F. P.H.U. w kwocie netto 5153,24 zł i dokonywał wpłat pieniędzy na konto należące do S. K. w Banku (...) S.A. tytułem wynagrodzenia w firmie F. P.H.U., poświadczając nieprawdę co do faktycznego zatrudnienia i osiąganych dochodach przez S. K., którymi to dokumentami S. K. posłużyła się przy zawieraniu umowy nr (...) o kredyt gotówkowy we wskazanej wyżej kwocie , z której to umowy nie zamierzali się wywiązać, przy czym czynu

tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, będąc uprzednio karany wyrokiem Sądu Rejonowego w W. II Wydział Kamy z dnia 12 lipca 2012 r, sygn. akt IIK (...) za czyny z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 64 §1 kk, art. 284 § 1 kk w zw. z art. 64 §1 kk, art. 270 § 1 kk, art. 286 § 1 kk i art. 270 § 1 kk i art. 297 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i inne na kary łączne 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, 2 lat pozbawienia wolności i 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, które odbył w okresie od 1 grudnia 2007 r do 29 listopada 2012r,

- tj. o czyn z art. 286 § 1 kk i art. 271 § 1 i 3 kk i art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

XIII. w okresie od 30 czerwca 2015 r do 3 lipca 2015 r w W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w warunkach przestępstwa ciągłego, z góry powziętym zamiarem i krótkich odstępach czasu, posługując się sfałszowanym pełnomocnictwem firmy A. SA z/s w W., poprzez zawarcie dwóch umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych wyłudził na tej podstawie 2 telefony komórkowe marki S. (...) o łącznej wartości 6 000 zł, czym działał na szkodę T. SA z/s w W., przy czym przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, będąc uprzednio karany wyrokiem Sądu Rejonowego w W. II Wydział Kamy z dnia 12 lipca 2012 r, sygn. akt IIK (...) za czyny z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, art. 284 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, art. 270 § 1 kk, art. 286 § 1 kk i art. 270 § 1 kk i art. 297 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i inne na kary łączne 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, 2 lat pozbawienia wolności i 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, które odbył w okresie od 1 grudnia 2007 r do 29 listopada 2012 r,

- tj. o czyn z art. 286 § 1 kk i art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, w zw. z art. 12 kk , w zw. z art. 64 § 1 kk.”.

Sąd Rejonowy w wyroku z dnia 7 listopada 2019r., sygn. akt VK (...), uznał S. Z. B. za winnego wszystkich zarzucanych mu w akcie oskarżenia czynów i wymierzył mu za czynu opisane w punktach: I, II, IV, V, VII, VIII, IX, X, XI i XIII aktu oskarżenia po 8 miesięcy kary pozbawienia wolności za każdy z czynów, zaś za czyny opisane w punktach III i XII po roku kary pozbawienia wolności za każdy z nich, wreszcie za czyn opisany w punkcie VI karę 6 miesięcy pozbawienia wolności. Na podstawie zaś art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. i połączył orzeczone kary

pozbawienia wolności i wymierzył karę łączną w wymiarze 3 lat pozbawienia wolności.

Od powyższego orzeczenia apelacje wnieśli: osobiście oskarżony S. Z – B. oraz pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego tj. P. S.A.

Na skutek wniesionych apelacji Sąd Okręgowy w W., wyrokiem z dnia 2 marca 2021r., sygn. akt IV Ka (...), zmienił w ten tylko sposób zaskarżony wyrok w ten sposób, że na podstawie art. 46 § 1 k. k. orzekł od oskarżonego S. Z. B. na rzecz oskarżyciela posiłkowego – P. S.A. z siedzibą w W. kwotę 28 000 zł tytułem częściowego naprawienia wyrządzonej przestępstwem szkody zaś w pozostałej części utrzymał ten wyrok w mocy.

Kasację od tego wyroku wywiodła obrońca skazanego, zaskarżając go w całości i zarzucając:

„1. rażącą obrazę przepisów prawa procesowego, a to art. 433 § 2 k.p.k. i art. 457 § 3 k.p.k., która miała wpływ na treść tego orzeczenia, polegającą na nienależytym rozpoznaniu zarzutów apelacji oskarżonego i jedynie pobieżnym uzasadnieniu uznania ich za bezzasadne;

2. rażącą obrazę przepisu prawa procesowego, a to art. 415 § 1 k.p.k. w zw. z art. 46 k.k., która miała wpływ na treść tego orzeczenia, poprzez jego niewłaściwe zastosowanie, skutkujące przyjęciem, iż na oskarżonym ciąży obowiązek naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonego P. S.A., w sytuacji istnienia tytułu egzekucyjnego uprawniającego do wyegzekwowania całości szkody od współsprawcy przestępstwa;

3. rażącą obrazę przepisów prawa procesowego, a to art. 387 § 3 k.p.k. w zw. z art. 415 § 1 k.p.k., która miała wpływ na treść tego orzeczenia, poprzez orzeczenie o obowiązku naprawienia szkody od oskarżonego wbrew treści wniosku oskarżonego rozpoznanego w trybie art. 387 k.p.k., który to wniosek nie obejmował jakiegokolwiek woli ze strony S. Z. B. uiszczenia rekompensaty na rzecz pokrzywdzonego tytułem naprawienia szkody;

4. rażącą obrazę przepisów prawa procesowego, a to art. 387 § 1a k.p.k. w zw. z art. 447 § 5 k.p.k., która miała wpływ na treść tego orzeczenia, poprzez uznanie stawianych przez oskarżonego w apelacji zarzutów za niedopuszczalne w

świetle art. 447 § 5 k.p.k., pomimo wydania przez Sąd I instancji wyroku bez pouczenia oskarżonego o ograniczeniach w zakresie zaskarżenia;

5. rażącą obrazę prawa materialnego, a to art. 60 § 3 k.k., która miała wpływ na treść tego orzeczenia, w sytuacji, gdy wszelkie przesłanki zastosowania tego przepisu zostały spełnione, zaś oskarżony w apelacji podniósł skuteczny zarzut braku zastosowania dobrodziejstwa nadzwyczajnego złagodzenia kary”.

Podnosząc powyższe zarzuty obrońca skazanego wniosła o uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu Okręgowego w W. w całości oraz o przekazanie sprawy temu Sądowi do ponownego rozpoznania w całości.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja obrońcy jest bezzasadna w stopniu oczywistym, co skutkowało jej oddaleniem, na posiedzeniu, w trybie przewidzianym w art. 535 § 3 k.p.k.

Rozpocząć należy od tego, że postawione w pkt 4 i 5 kasacji zarzuty, wskazujące na rażącą obrazę przepisów z art. 387 § 1a i 3 k.p.k., wynikającą ze stosowania przez Sąd meriti przepisów regulujących instytucję „dobrowolnego podania się karze”, są wynikiem nieporozumienia i nieznamomości materii przedmiotowej sprawy. Nie było przecież podstaw do postawienie tego rodzaju zarzutów, ponieważ w istocie Sąd ten przepisów tych nie stosował. Rzeczywiście, na rozprawie w dniu 11 września 2019r. postanowił, przy nieobecności oskarżonego, na podstawie art. 387 § 1 i 2 k.p.k. uwzględnić wcześniej złożony przez niego wniosek o wydanie wyroku skazującego i wymierzenie wcześniej uzgodnionej z prokuratorem kary, przy – nota bene – pełnej aprobacie obecnego na rozprawie obrońcy (protokół rozprawy na k. 1926 – 1927), ale do wyrokowania wtedy nie doszło, bowiem ogłoszony został termin publikacji wyroku (na dzień 25 września 2019r.). Tego dnia jednak Sąd postanowił wznowić przewód sądowy i sprawę skierować do rozpoznania na rozprawie w zwykłym trybie (protokół na k. 1928). Rozprawa, w takim trybie, odbyła się w dniu 29 października 2019r. przy nieobecności oskarżonego, o terminie prawidłowo powiadomionego, ale przy obecności jego obrońcy. Na tej rozprawie strony (a więc także obrońca oskarżonego) wyraziły zgodę na ograniczenie postępowania dowodowego do wyjaśnień oskarżonego i dowodów, o których przeprowadzenie wniesiono w akcie oskarżenia oraz ich przeprowadzenia poprzez ich odczytanie, nadto ujawniono

dowody odnośnie do orzeczeń sądowych wydanych w innych postępowaniach, także cywilnych.

W osobistej apelacji oskarżony S. Z. B. podniósł zarzut naruszenia przepisów o „dobrowolnym poddaniu się karze” przez Sąd meriti, nie mając jednak (nie był obecny na rozprawie) wiedzy o tym, że przepisów tych Sąd ten nie stosował. Słusznie więc Sąd Okręgowy w W., orzekając w postępowaniu odwoławczym ograniczył w tym zakresie uzasadnienie do konstatacji, że Sąd orzekający w pierwszej instancji orzekał w przedmiocie karnej odpowiedzialności oskarżonego w zwykłym trybie (zbędnie wdając się wcześniej w dywagacje dotyczące stosowania art. 447 § 5 k.p.k.). Poza tym postawione w kasacji a omawiane tu zarzuty są oczywiście bezzasadne także dlatego, że Sąd odwoławczy, niezależnie nawet od tego co działo się w postępowaniu pierwszoinstancyjnym, na pewno przepisów o dobrowolnym poddaniu się karze nie stosował, zatem nie mógł ich obrazić (a przecież kasację wnosi się od orzeczenia sądu odwoławczego i rozpoznaje w granicach postawionego zarzutu). Sąd ten tylko kontrolował prawidłowość procedowania przed Sądem meriti, zatem co najwyżej mógł obrazić przepisy regulujące zasady kontroli odwoławczej opisane w art. 433 § 2 k.p.k. i 457 § 3 k.p.k. Takiego zarzutu zaś w kasacji nie postawiono.

Oczywiście bezzasadny jest też postawiony w pkt 1 kasacji zarzut rażącej obrazę przepisów prawa procesowego, a to art. 433 § 2 k.p.k. i art. 457 § 3 k.p.k., mającej polegać na nienależytym rozpoznaniu zarzutów apelacji oskarżonego i jedynie pobieżnym uzasadnieniu powodów uznania ich za bezzasadne. Może tu chodzić o rzeczywiście postawiony w apelacji osobistej oskarżonego zarzut „błędu w ustaleniach faktycznych”. Należy wszakże zauważyć, że nie przedstawił on w swej apelacji żadnych okoliczności mogących wskazywać, iż rzeczywiście ustalenia te poczynione zostały wadliwie. Wobec tego za wystarczającą należy uznać kontrolę odwoławczą wskazującą, że wyjaśnienia oskarżonego w powiązaniu z zeznaniami świadków i dokumentami zgromadzonymi w sprawie uprawniają do stwierdzenia, iż jego „wina i sprawstwo” nie budzą żadnych wątpliwości. Zauważyć też trzeba, że i w uzasadnieniu kasacji zarzutowi temu nie poświęcono jakiegokolwiek uwagi, co oznacza jedynie tyle, że nie traktowano go poważnie.

Podobnie oczywiście bezzasadny jest zarzut rażącej obrazę prawa materialnego, a to art. 60 § 3 k.k., mimo że wszelkie przesłanki zastosowania tego przepisu zostały – zdaniem Autorki kasacji - spełnione, zaś oskarżony w apelacji podniósł skuteczny zarzut braku zastosowania wobec niego dobrodziejstwa nadzwyczajnego złagodzenia kary. I znowu należałoby zapytać, jak Sąd odwoławczy mógł obrazić przepis z art. 60 § 3 k.k., skoro go nie stosował a jego zastosowanie nie jest nakazem ustawowym, lecz zależy od dokonanych ustaleń faktycznych. Nadto zarzutu związanego z niezastosowaniem tego przepisu oskarżony w swojej apelacji nie podniósł, zaś zastosowanie instytucji tzw. małego świadka koronnego przewidzianej w tym przepisie nie było w realiach przedmiotowej sprawy możliwe bowiem warunkiem nadzwyczajnego złagodzenia kary na tej podstawie jest ujawnienie informacji dotyczących co najmniej dwóch osób uczestniczących w dokonaniu przestępstwa (wyłączone jest jej stosowanie w przypadku współdziałania przestępnego z jedną tylko osobą – por. uchwała SN z 25 lutego 1999r. IKZP 38/98, OSNKW, nr 3 - 4 poz. 12).

Do poważniejszego rozważenia pozostał zatem jeden tylko zarzut, tj. zarzut rażącej obrazę prawa procesowego, a to art. 415 § 1 k.p.k. w zw. z art. 46 k.k. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie, skutkujące przyjęciem, iż „na oskarżonym ciąży obowiązek naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonego P. S.A., w sytuacji istnienia tytułu egzekucyjnego uprawniającego do wyegzekwowania całości szkody od współsprawcy przestępstwa”. Jemu bowiem poświęcono w uzasadnieniu kasacji najwięcej uwagi. Obrońca oskarżonego odwołała się do poglądu wyrażonego, w odniesieniu do zasad stosowania tzw. reguły antykumulacyjnej z art. 415 § 1 zd. 2 k.p.k., do argumentacji zawartej w uzasadnieniu wyroku Sądu Najwyższego z dnia 16 stycznia 2018r., sygn. akt IV KK 234/17, wyjaśniającego istotę pojęcia „tożsamość roszczenia”, także w jego aspekcie podmiotowym. Trudno jednak nie dostrzec, iż wyjaśnienia te nastąpiły na tle szczególnego układu procesowego, tj. gdy łączność podmiotów zobowiązanych do zapłaty zasądzonego roszczenia wynika ze struktury organizacyjnej zobowiązanej spółki, brak bowiem różnicy pomiędzy wierzytelnością przysługującą pokrzywdzonemu od spółki jako osoby prawnej i od prezesa zarządu lub jego zastępcy jako osób fizycznych reprezentujących ten podmiot i jednocześnie będących oskarżonymi, których

działanie przestępne to roszczenie wywołało. Rzeczywiście, w tym szczególnym układzie faktycznym można mówić o tożsamości przedmiotowo - podmiotowej roszczenia bowiem, choć formalnie występują tu dwa odmienne podmioty, to jednak art. 299 k.s.h. tworzy pomiędzy nimi nierozzerwalną łączność pozwalającą na istnienie ich tożsamości wobec istniejącej wierzytelności.

W przedmiotowej sprawie jednak układ jest inny, wręcz typowy. Mamy tu do czynienia z klasycznym współsprawstwem w popełnieniu przestępnych czynów skutkujących solidarną odpowiedzialnością deliktową każdego z nich. Każde z nich odpowiadać więc może cywilnie, w granicach swego zawinienia, przeciwko każdemu z nich można było skierować odrębny pozew cywilny w różnym czasie i rozstrzygnąć o ich odpowiedzialności w odrębnych procesach cywilnych. To, że ich odpowiedzialność ma charakter solidarny niczego nie zmienia, oznacza bowiem tylko tyle, że spełnienie zasądanego roszczenia przez jedną z tych osób skutkuje powstaniem u niej roszczenia regresowego w stosunku do drugiej z nich. Nie występuje przy takim charakterze odpowiedzialności, możliwość wzbogacenia się pokrzywdzonego, nawet w wypadku istnienia dwóch tytułów egzekucyjnych o tę samą wierzytelność, wystawionych wobec różnych podmiotów zobowiązanych z odpowiedzialności deliktowej jako współsprawców przestępstwa. W przypadku skutecznej egzekucji tej wierzytelności z jednego z tych tytułów, nie będzie możliwa skuteczna egzekucja wierzytelności z drugiego z nich, bowiem zostanie zablokowana zarzutem stanu „spełnienia roszczenia”. Reguła antykumulacyjna z art. 415 § 1 zd. 2 k.p.k. ma wyłączać jedynie realną możliwość bezpodstawnego wzbogacenia się wierzyciela i to jest jedyny powód jej ustanowienia. Z całą zaś pewnością nie jest ratio legis jej ustanowienia wprowadzenie reguły gwarancyjnej chroniącej interesy sprawcy przestępstwa jako dłużnika, czy ograniczającej możliwość skutecznego dochodzenia roszczenia przez uprawnionego wierzyciela. W tych więc warunkach fakt, że pokrzywdzony, tj. P. skierowała powództwo cywilne jedynie przeciwko jednej z zobowiązanych solidarnie osób, będących współsprawcą przestępstwa rodzącego odpowiedzialność deliktową i uzyskała tytuł egzekucyjny wobec niej, nie eliminuje po stronie Sądu orzekającego wynikającego z treści art. 46 § 1 k.p.k. obowiązku orzeczenia, na wniosek pokrzywdzonego, środka kompensacyjnego wobec drugiego ze współsprawców w postaci

naprawienia w całości lub części wyrządzonej przestępstwem szkody. Nie występuje tu przecież ów szczególny układ faktyczny, w którym formalnie tylko występują dwa odmienne podmioty, ale w myśl art. 299 k.s.h. powiązane nierozzerwalną łącznością pozwalającą na istnienie ich tożsamości wobec istniejącej wierzytelności, lecz dwa realnie odrębne podmioty, niezależne od siebie (choć solidarnie) odpowiedzialne względem takiej wierzytelności. Przekonanie obrońcy oskarżonego, że „fakt iż tytuł egzekucyjny uzyskany w postępowaniu cywilnym dotyczy tylko jednego ze współsprawców nie daje podstaw do wydawania kolejnego tytułu przeciwko drugiemu współsprawcy skoro ich odpowiedzialność jest solidarna a wierzyciel dokonał już wyboru osoby zobowiązanej do naprawienia szkody w drodze cywilnej, bo w przeciwnym wypadku doszłoby do istnienia podlegających egzekucji dwóch tytułów wykonawczych, których wyegzekwowanie doprowadziłoby do bezpodstawnego wzbogacenia pokrzywdzonego” jest więc błędne. Jak słusznie zauważono w odpowiedzi pokrzywdzonej na kasację, przesłanka podmiotowa, konieczna dla stwierdzenia „tożsamości roszczenia” nie wystąpi, w przypadku odpowiedzialności deliktowej za szkodę, wtedy, gdy pomiędzy którymś ze współsprawców przestępstwa rodzącego tę odpowiedzialność, nie wystąpi relacja „oskarżony - pozwany”. Oskarżony Z – B. nigdy nie był pozwanym i wobec niego nie toczyło się postępowanie cywilne oraz nie uzyskano wobec niego tytułu egzekucyjnego, a zasądzenie odszkodowania w postępowaniu cywilnym wobec jednego ze współsprawców nie stwarza „powagi rzeczy osądzonej” w odniesieniu do pozostałych współsprawców.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu, obciążając skazanego kosztami postępowania kasacyjnego w myśl art. 637a k.p.k. w zw. z art. 636 § 1 k.p.k.